

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14618/2558

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต นางไมจิง แซ่อย่างจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 6, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 7, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 42, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 44, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 68, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 108, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 110, พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 115, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้จะปรากฏจากคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางถึงเหตุไม่รอกการลงโทษจำคุกจำเลยว่า จำเลยเคยกระทำความผิดฐานเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรของผู้อื่นมาแล้วหลายคดี แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวได้มาจากรายงานเจ้าหน้าที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่ตรวจสอบประวัติผู้กระทำความผิดจากระบบงานบริหารสำนวนคดี โดยที่โจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ในคำฟ้อง และไม่ปรากฏว่ามีการสอบข้อเท็จจริงนี้จากจำเลยด้วย รายงานของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงไม่ใช่พยานหลักฐานแต่เป็นเพียงเอกสารภายในหน่วยงานเพื่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ศาลกับศาล การที่จำเลยให้การรับสารภาพจึงเป็นการยอมรับข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏในคำฟ้อง ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่รอกการลงโทษจำคุกแก่จำเลยนั้น จึงเป็นการนำข้อเท็จจริงนอกสำนวนมาพิจารณาลงโทษจำเลย ต้องห้ามตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นควรแก้ไขโทษให้เหมาะสมกับสภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดของจำเลย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 4, 6, 7, 42, 44, 68, 108, 110 และ 115 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32 และ 33 ธิบของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 110 (1) ประกอบมาตรา 108 ลงโทษจำคุก 1 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี เห็นว่า จำเลยเคยกระทำความผิดมาแล้วหลายคดีต่อเนื่องกัน กลับมากระทำความผิดเป็นคดีนี้อีก จึงเป็นพฤติการณ์ไม่เช็ดหลาบ เป็นเรื่องร้ายแรง ไม่สมควรรอกการลงโทษ ธิบของกลาง จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยเพียงประการเดียวว่า

สมควรรอลงโทษจำคุกแก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า แม้จะปรากฏจากคำพิพากษาศาลทฤษฎีสันทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางถึงเหตุไม่รอลงโทษจำคุกจำเลยว่า จำเลยเคยกระทำความผิดฐานเสนอจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรของผู้อื่นมาแล้วหลายคดี แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวได้มาจากรายงานเจ้าหน้าที่

ศาลทฤษฎีสันทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่ตรวจสอบประวัติผู้กระทำความผิดจากระบบงานบริหารสำนวนคดี โดยที่โจทก์มิได้บรรยายถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้ในคำฟ้อง และไม่ปรากฏว่ามีการสอบข้อเท็จจริงนี้จากจำเลยด้วย รายงานของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงไม่ใช่พยานหลักฐานแต่เป็นเพียงเอกสารภายในหน่วยงานเพื่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ศาลกับศาล การที่จำเลยให้การรับสารภาพจึงเป็นการยอมรับข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏในคำฟ้อง ที่ศาลทฤษฎีสันทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่รอลงโทษจำคุกแก่จำเลยนั้น จึงเป็นการนำข้อเท็จจริงนอกสำนวนมาพิจารณาโทษจำเลย ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง

ศาลทฤษฎีสันทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทฤษฎีสันทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาแผนกคดีทฤษฎีสันทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นควรแก้ไขโทษให้เหมาะสมกับสภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดของจำเลย เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอลงโทษจำคุกแก่จำเลย แต่เพื่อให้จำเลยหลาบจำและสำนึกในการกระทำความผิดของตน จึงเห็นสมควรลงโทษปรับอีกสถานหนึ่งด้วย พิพากษาแก่เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลย 6 เดือน และปรับ 100,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุกจำเลยมีกำหนด 3 เดือน และปรับ 50,000 บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ให้คุมความประพฤติของจำเลยไว้ 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 3 เดือน ต่อครั้ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ ให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และ 30 นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลทฤษฎีสันทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

องค์คณะ

ประพาฬ อนมาน · นวลน้อย ผลทวี · ไมตรี สุเทพากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/14618/2558>